

Δεν υπάρχει καλός δρόμος, αν δεν ξέρεις πού πηγαίνεις.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και.. μνη

ΘΡΑΣΕΙΣ ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΙ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ

Οι νεοναζί ξανάρχονται...

Σε ισόβια κάθειρξη καταδικάστηκαν πέντε ρώσοι νεοναζιστές για τους φόνους 27 ανθρώπων και για τρομοκρατία. “Ο Λεβ Μολτοκόφ, αρχηγός τής εκτός νόμου Εθνικιστικής - Σοσιαλιστικής (sic) Ένωσης αποτελεί κίνδυνο για την κοινωνία”, δήλωσε ο δικαστής Νικολάι Τκάσουκ. Εκτός από τους πέντε που καταδικάστηκαν σε ισόβια, άλλα επτά μέλη τής οργάνωσης καταδικάστηκαν σε ποινές κάθειρξης από 10 έως 23 χρόνια και όλοι οι καταδικασθέντες κραύγασαν “Η συνείδησή μας είναι υπεράνω τού νόμου”.

Σύμφωνα με αυτή την διεστραμμένη “συνείδηση”, τα άλλα αυτά δείγματα υπανθρώπων σκότωναν άτομα “μη σλαβικής εμφάνισης” με σφυριά, μαχαίρια ή ρόπαλα τού μπέιζμπολ. Και ήταν χαρακτηριστικό τής αρρωστημένης ψυχοσύνθεσής τους ο προκλητικός χιτλερικός χαιρετισμός τους που πρόσβαλε τα εκατομμύρια ρώσων θυμάτων τής ναζιστικής θηριωδίας κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Δυστυχώς, η αναβίωση τού ναζισμού δεν είναι αποκλειστικότητα τής Ρωσίας, αλλά μια γενικευμένη απόπειρα ακροδεξιών με οποιαδήποτε παραπλανητική ονομασία να προκαλέσουν φυλετικές συγκρούσεις, με απώτερο σκοπό την αρπαγή τής εξουσίας αλά Χίτλερ.

Όπως οι ακαθαρσίες εμφανίζονται στον αφρό τής θάλασσας σε τρικυμία, έτσι και οι νεοναζί εκμεταλλεύονται την παγκόσμια οικονομική κρίση και τις σκληρές συνέπειές της για τους φτωχούς, μα προπαντός τα εκατομμύρια των άμοιρων προσφύγων που προκαλούν ανασφάλεια στους πολίτες των χωρών φιλοξενίας, για να δημιουργήσουν το κατάλληλο κλίμα φοβίας που θα επιτρέψει την μεγάλη ανατροπή που ονειρεύονται.

Ηδη, ακούμε ανεξέλεγκτους ισχυρισμούς για το πόσο “καλή” ήταν η οικονομία επί χούντας και πόσο μικρό ήταν το δημόσιο χρέος, γι’ αυτό ήδη κάποιιοι αφελείς και όχι κατ’ ανάγκη νεοναζί, λένε

ότι η Ελλάδα χρειάζεται μια δικτατορία για να επιβιώσει! Δηλαδή, πονάει κεφάλι, κόψει κεφάλι...

Τα ίδια βλέπουμε στην Αμερική όπου οι Ευαγγελικοί πάστορες υιοθέτησαν θεωρίες και πολιτικές που λίγο απέχουν από το Mein Kampf, εκτός από τους ρατσιστές και συντηρητικούς εξτρεμιστές και στην Αγγλία με τους skinheads με μπότες που σκοτώνουν, στην Ολλανδία και σ’ όλη την Ευρώπη.

Γεγονός είναι ότι και ανέντιμοι ή ανίκανοι πολιτικοί βοηθούν τα εγκληματικά σχέδια των νεοναζί με τις κρίσεις που προκαλούν και εξοργίζουν τους λαούς. Αυτή την οργή εκμεταλλεύτηκαν χθες στην

Κύπρο ακροδεξιοί τραμπούκοι για να μετατρέψουν μια ειρηνική διαμαρτυρία έξω από το προεδρικό μέγαρο σε πεδίο μάχης εναντίον των αστυνομικών. Ανησυχητική είναι και η ανοχή των υπηρεσιών ασφάλειας, που δεν αντιμετωπίζουν όσο θά’ πρεπε δυναμικά τις βίαιες ή και εγκληματικές ενέργειες των νεοναζί, ενώ οι ειρηνικές διαμαρτυρίες αντιμετωπίζονται με απαράδεκτη σκληρότητα.

Χωρίς καμιά αμφιβολία, οι νεοναζί είναι μια μικρή ομαδούλα φανατικών ρατσιστών που ονειρεύονται την επάνοδο τού ναζισμού με τον ευσεβή πόθο ότι αυτή την φορά θα πετύχουν την “τελική λύση” που αποπειράθηκε ο Χίτλερ για την εξόντωση κάθε ανθρώπου που δεν είναι λευκός και γαλανομάτης. Ομως, αυτή η ομαδούλα θα μπορούσε να εξελιχθεί σε χείμαρρο που θα παρασύρει τα πάντα και την ανθρωπότητα σε έναν ακόμη παγκόσμιο πόλεμο, αν δεν προλάβουμε το κακό για να μην επαναληφθεί η ιστορία με το Τρίτο Ράιχ στη Γερμανία.

Η ελευθερία τού λόγου είναι ιερή σε μια Δημοκρατία, αλλά οι βίαιες και φονικές επιθέσεις για την ανατροπή τής είναι φρικαλεότητες που θα πρέπει να τιμωρούνται όπως στη Ρωσία για να την προστατέψουμε.

*** Συμπλοκές**

Ο κομματικός φανατισμός φέρνει γκρίνια και το βλέπουμε στην Αυστραλία με τις καθημερινές συγκρούσεις που μπορεί να μην έχουν την έκταση των γεγονότων στην Ελλάδα και αλλού, όμως είναι χαρακτηριστικές. Πρόσφατη σύγκρουση σύμφωνα με τα πρακτορεία ειδήσεων η χθεσινή φραστική επίθεση που δέχτηκε η πρωθυπουργός, Τζούλια Γκίλαρντ, στην είσοδο σουπερμάρκετ στο Μπρίσμπαρ από μια κυρία για τον φόρο στο διοξείδιο τού άνθρακα. Την πρωθυπουργό έσπευσε να υποστηρίξει μια Εργατική ψηφοφόρος και έγινε τής εκδιδομένης γυναίκας το κιγκλίδωμα που, δυστυχώς, δεν θα είναι το τελευταίο. Λέτε ν’ άρχισε ήδη η προεκλογική εκστρατεία για τις εκλογές που θα γίνουν σε... δύο χρόνια; Πάντως, ή ένταση υπάρχει και οι Λίμπεραλ θα φροντίσουν να συνεχιστεί.

*** Διάλεξη σήμερα**

Υπενθυμίζουμε τη διάλεξη τής Δρ Χριστίνας Παπασταμάτη - von Moock με θέμα “Το Θέατρο και το Ιερό τού Διονύσου στην νότια πλαγιά τής αθηναϊκής Ακρόπολης” υπό την αιγίδα τού Αυστραλιανού Αρχαιολογικού Ινστιτούτου Αθηνών, σήμερα Πέμπτη και ώρα 6 μ.μ. στο CCANESA Boardroom, Level 4 Madsen Building, University of Sydney (είσοδος από το Eastern Avenue Pedestrian Mall). Οι κρατήσεις είναι απαραίτητες στο 9351-4759.

*** Καλό!**

Αφού τελείωσε το πανεπιστήμιο ένας ωραίος νεαρός δεν μπορούσε να βρει δουλειά. Δεν είχε καθόλου χρήματα ούτε για το ενοίκιο. Του ήλθε μια φαινή ιδέα! Έγραψε έξω από την πόρτα του σπιτιού του με μεγάλα γράμματα:

- Στο κρεβάτι: 100 EURO
- Στον καναπέ: 50 EURO
- Στο πάτωμα: 25 EURO

Μια γριούλα περνώντας έξω από την πόρτα του σταμάτησε και διάβασε την αγγελία. Γύρισε γρήγορα στο σπίτι της, μάζεψε όλες τις οικονομίες της και γρήγορα πίσω στο σπίτι του νεαρού. Όταν έφτασε στο σπίτι του έδωσε όλα τα χρήματα στον νεαρό. Βλέποντάς

Μοιρασμένη λύπη είναι μισή, μοιρασμένη ευτυχία είναι διπλή

Δύο άνδρες, και οι δύο σοβαρά άρρωστοι, έμεναν στο ίδιο δωμάτιο ενός νοσοκομείου. Ο ένας άνδρας αφηνόταν να σηκωθεί όρθιος στο κρεβάτι του για μία ώρα κάθε απόγευμα για να κατέβουνε υγρά από τα πνευμόνια του. Το κρεβάτι του βρισκόταν δίπλα στο μοναδικό παράθυρο του δωματίου. Ο άλλος άνδρας έπρεπε να περνάει όλη την ώρα του ξαπλωμένος.

Οι άνδρες μιλούσαν για ώρες αδιάκοπα. Μιλούσαν για τις γυναίκες τους και τις οικογένειές τους, τα σπίτια τους, τις δουλειές τους, τη θητεία τους στο στρατό, πού πήγαν διακοπές. Κάθε απόγευμα, όταν ο άνδρας δίπλα στο παράθυρο μπορούσε να σηκωθεί, περνούσε την ώρα του περιγράφοντας στον «συγκάτοικό» του όλα όσα μπορούσε να δει έξω από το παράθυρο.

Ο άνδρας στο άλλο κρεβάτι άρχιζε να ζει για αυτές τις περιόδους μίας ώρας όπου μπορούσε να ανοιχτεί και να ζωογονηθεί ο δικός του κόσμος από όλη τη δραστηριότητα και χρώμα από τον κόσμο εκεί έξω. Το παράθυρο έβλεπε ένα πάρκο με μια όμορφη λιμνούλα. Πάπιες και κύκνοι έπαιζαν στα νερά ενώ παιδιά αρμένιζαν τα καρabάκια τους. Ερωτευμένοι νέοι περπατούσαν χέρι-χέρι ανάμεσα σε κάθε χρώματος λουλούδια και μια ωραία θέα του ορίζοντα της πόλης μπορούσε να ειδωθεί στο βάθος. Καθώς ο άνδρας στο παράθυρο περιέγραφε όλο αυτό με θεσπέσια λεπτομέρεια, ο άνδρας στο άλλο μέρος του δωματίου έκλεινε τα μάτια του και φανταζόταν αυτό το γραφικό σκηνικό.

Ένα ζεστό απόγευμα, ο άνδρας στο παράθυρο περιέγραφε μία παρέλαση που περνούσε. Αν και ο άλλος άνδρας δεν μπορούσε να ακούσει τη φιλαρμονική - μπορούσε να τη δει στο μάτι του μυαλού του καθώς ο κύριος δίπλα στο παράθυρο το απεικόνιζε με παραστατικές λέξεις.

Μέρες, βδομάδες και μήνες πέρασαν. Ένα πρωί, η πρωινή νοσοκόμα ήρθε να τους φέρει νερά για το μπάνιο τους μόνο για να δει το άψυχο σώμα του άνδρα δίπλα στο παράθυρο, ο οποίος πέθανε ειρηνικά στον ύπνο του. Ξαφνιάστηκε και κάλεσε τους θεράποντες ιατρούς να πάρουν το νεκρό σώμα. Όταν θεωρήθηκε πρόπον, ο άλλος άνδρας ρώτησε αν θα μπορούσε να μεταφερθεί δίπλα στο παράθυρο. Η νοσοκόμα ευχαρίστως έκανε την αλλαγή, και εφ’ όσον σιγουρεύτηκε ότι ο άνδρας αισθανόταν άνετα, τον άφησε μόνο.

Σιγά, επώδυνα, στήριξε τον εαυτό του στον ένα του αγκώνα να δει για πρώτη φορά του τον έξω κόσμο. Πάσχιζε να γείρει να δει έξω από το παράθυρο δίπλα στο κρεβάτι.

Αντίκρισε ένα λευκό τοίχο. Ο άνδρας ρώτησε τη νοσοκόμα τι θα μπορούσε να ανάγκασε το συχωρεμένο συγκάτοικό του ο οποίος περιέγραφε τόσο έξοχα πράγματα έξω από το παράθυρο. Η νοσοκόμα αποκρίθηκε πως ο άνδρας ήταν τυφλός και δεν μπορούσε να δει ούτε τον τοίχο. Πρόσθεσε, “Ίσως ήθελε απλά να σου δώσει θάρρος.”

Επίλογος: Υπάρχει πελώρια ευτυχία στο να κάνεις τους άλλους ευτυχισμένους, παρά τη δική μας κατάσταση. Μοιρασμένη λύπη είναι μισή λύπη, αλλά η ευτυχία, όταν μοιράζεται, διπλασιάζεται. Αν θες να νιώθεις πλούσιος, απλά μέτρα όλα τα πράγματα που έχεις τα οποία δεν αγοράζονται με χρήματα. Το σήμερα είναι ένα δώρο, γι’ αυτό αποκαλείται ‘παρόν.’

την ο νεαρός αισθάνθηκε αμήχανα στην αρχή, αλλά πάντως μέτρησε τα χρήματα: 100 EURO! Φίλησε την γριά και την ρώτησε:
-Στο κρεβάτι βέβαια...;
Χαμογελώντας η γριά του είπε:
- Μην γίνεσαι αστείος. Τέσσερις φορές...

στο πάτωμα!
Ακόμη ένα:
Τί κοινό έχουν οι δημόσιοι υπάλληλοι με τα σπερματοζώαρια;
- Πολλοί μπαίνουν, αλλά μόνο ένας κάνει δουλειά!